Poglejte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. Skušajte imeti naročnino vedno vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

NA MESAJ VEČ KOT 2c NA DAN DOBIVATE "GLAS NARODA" PO POŠTI NARAVNOST NA SVOJ DOM (izvzemši nedelj in praznikov). :: Čitajte, kar Vas zanima ::

Telephone: CHelsea 3-1242 — Entered as Second Class Matter September 25th, 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 193 — Štev. 193 — NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 2, 1941 — ČETRTEK, 2. OKTOBRA, 1941 — Volume XLIX. — Letnik XLIX.

NEMŠKO DIVJANJE V ZASEDENIH DEŽELAH

V Srbiji Nemci streljajo in obešajo "komuniste"

V Velikem Bečkereku v Banatu je bilo izdano dolgo uradno poročilo, ki opisuje komunistično delovanje v onem kraju. Poročilo pravi, da so oblasti že prej izdale na komuniste poziv, da se vrnejo na svoje domove in da izroče orožje, ki ga imajo v svoji posesti. Toda komunisti, — pravi poročilo, — se niso zmenili za poziv ter so nadaljevali svoje uničevalno delo s tem, da so skušali vprizoriti več umorov in druge zločine.

Nadalje pravi poročilo, da so komunisti med Mokrinom in Veliko Kikindo nameravali raz dejati železniško progo. V Mokrinu so razstrelili hišo nekega Srba. V Tordi so prerezali telefonske žice. Organizirali so tolpo, ki je imela nalogo pomoriti nemške uradnike, toda policija je zaroto že pravočasno zasledila in zločince prijela. — Mnogi pa so zaposleni v komunistični propagandi.

Za vse te naštete zločine je bilo mnogo ljudi obsojenih na smrt in so bili tudi usmrčeni. Seznam navaja 30 imen, toda poročilo pravi, da se delovanje komunistov navzlic temu nadaljuje. Najprej so nameravali razdejati železniško progo med Velikim Bečkerekom in Pančevem. V povračilo za to dejanje je bilo vstreljenih 12 komunistov in njihova trupla so visela 24 ur na glavnem trgu v Velikem Bečkereku.

Da se prepreči vsak poskus sabotaže na železniških progah, morajo prebivalci ne glede na starost ali narodnost, postaviti straže ob progi na razdaljo 15 metrov.

To stražo bodo morali nadaljevati do 11. oktobra. Ako pa se bodo čini sabotaže nadaljevali, bo obešenih 38 oseb, ki so talci v zaporih v Velikem Bečkereku.

ČEŠKI MINISTR. PREDSEDNIK VSTREJLEN

Včeraj so pred puškami v nemškem protektoratu na Češkem in Moravskem padli ministrski predsednik general Alojzij Elias, dva vpokojena generala in neznano število drugih Čehov. V štirih dneh je bilo na Češkem in Moravskem vstreljenih 126 Čehov.

Nemška tajna policija Gestapo je izpraševala še nadaljnih 265 Čehov, ki so obdolženi izdajstva, sabotaže v industrijah in nameravanega strmoglavljenja protektorata. Nemška časnikarska agentura DNB. pravi, da je general Elias v Pragi priznal svojo krivdo, predno je bil odpeljan na morišče.

Odkar je nadomestni poveljnik Gestapa, 37 let stari Reinhard Heydrich, prišel v Prago, da prevzame upravo protektorata in so se pričele aretacije, smrtne obsodbe in usmrčenja, je bilo oproščenih samo pet Čehov. Adolf Hitler je Heydrichu tudi podelil naslov generala v varnostni policiji.

Odkar so Nemci naznanili, da so zadušili zaroto, ki je imela namen strmoglaviti nemško vlado v protektoratu, je bilo vstreljenih pet češkiih generalov. Imeni dveh vpokojenih vstreljenih generalov sta Doucal in Svatek, oba iz Prage. Obdolžba proti njima je bila: priprava za veleizdajo in industrijska sabotaža in posest prepovedanega orožja.

VSTAJA na GRŠKEM

Iz zanesljivih virov prihaja poročilo, da so se v ponedeljek v okolici Drame, severozapadno od Soluna, z orožjem dvignili Grki, toda so bili premagani v torek popoldne. Železniška proga med Solunom in Sofijo ni bila pretrgana, kar pomeni, da so razmere zopet normalne.

ITALIJA NE MORE VSTREČI NEMŠKIM ZAHTEVAM

Mussolini je v sporazumu s svojim generalnim štabom naznanil Hitlerju, da Italija nikakor ne more na rusko fronto poslati svojih 10 divizij, katere je Hitler zahteval, ter ne več kot tri. Mussolini se izgovarja, da ne more pogrešati svojih vojakov, kajti v Libiji sedaj ponehuje deževna doba in Angleži bodo zopet pričeli s svojo ofenzivo.

V notranjosti Italije se tudi vedno bolj kaže veliko nezadovoljstvo vsled naraščanja cen živil in zlasti sedaj, ko se bliža zima. Italjani se tudi zelo boje angleških zračnih napadov. Ravno zadnje dni so angleški aeroplani napadli razna mesta v severni Italiji in Siciliji in to je prebivalce zelo zbegalo. Med Italjani vlada tudi veliko ogorčenje, ker v bolnišnice v južni Italiji vedno prihaja mnogo nemških vojakov, ki so oslepeli v hudi vročini v afriških puščavah.

Nek dober poznavalec položaja v Italiji je rekel: "Italija je na robu prepada. Do sedaj so jo držale pokonci samo še nemške zmage. Ako sedaj Angleži napadejo v Afriki, je konec Italjanov, zlasti še, ako bodo angleški aeroplani bombardirali italjanske kraje.

Po celi Italiji tudi gre že od ust do ust izrek: "Ako Anglija zmaga v tej vojni, tedaj je italjansko cesarstvo izgubljeno; ako pa Nemčija zmaga, bo Italija izgubila svojo svobodo."

"MOČNA MORNARICA — JAMČINA VARNOSTI" . . . Mornariški gradbeni program se razvija natančno po načrtih. — Marsikaj je bilo več doseženega kot se je prvotno pričakovalo.

V Portsmouth je govoril mornariški tajnik Knox ter rekel med drugim:

— Če Amerikancem še zdaj ni jasna potreba mogočne mornarice, moram pač reči, da so bolj nespametni kot sem domneval. Edinole močna mornarica zamore zajamčiti ameriškemu narodu potrebno varnost.

Mornariški tajnik je bil nekaj dni na Bermudi ter si je na povratku ogledal mornariško postajo v Norfolku.

Umevno je, da so ga takoj obdali časnikarji, katerim je začel razprediti svoje nazore.

Na vprašanje nekega poročevalca, če se bo Amerika vmešala v vojno, je odgovoril: — Če bo šla Amerika v vojno ali ne, ni odvisno od nas, pač pa od drugih. Sama ne stremi po vojni, toda če jo bodo k temu prisilili, bo druga stvar.

Na vprašanje, če bo ameriška mornarica oborožila trgovske ladje, Knox ni hotel odgovoriti.

Zelo ga je veslilo, ker tako dobro napreduje gradnja ameriških oporišč v Karibskem morju in na Bermudi. — Naš program se vrši povsem po načrtih. V marsikaterem oziru smo dosegli več kot smo prvotno nameravali doseči.

Knox si je ogledal gradnjo suhega doka, ki bo veljal dvanajst milijonov dolarjev ter dela pri 35,000 tonski bojni ladji "Alabami", ki bo splovljena meseca februarja.

Dr. Benešev poziv na češki narod

Češka vlada v izgnanstvu je po radio poslala v domovino poziv, da naj ne vprizarjajo demonstracij, ker bodo sicer izpostavljeni strahovitemu maščevanju od strani brezsrčnih morilcev, ki se ne strašijo ničesar.

Po radio sta govorila predsednik dr. Beneš in vnanji minister Jan Masaryk.

"Bodite previdni in mirni," je rekel dr. Beneš. "Nikar se ne pustite kamorkoli zapeljati. Ob pravem času bo prišlo popolno povračilo, ki bo strašno."

Masaryk je rekel, da je prišel Reinhard Heydrich na Češko, da zlomi Čehom njihovega duha in jih prestraši.

"Nikar pa se ne pustite zapeljati v dejanja, na katera čakajo njegove krvave roke. Mirno opravljate svoje posle. Heydrichu ne nudite priložnosti. Zato nobenih stavk, nobenih prenagljenih demonstracij."

Letalske nesreče

Prejšnji teden je treščilo pri Yale v British Columbia ob skalovje Setter Mountain kanadsko vojaško letalo. Na njem so bili trije letalci, ki so se smrtno ponesrečili.

20. septembra je odletel z Nove Fundlandije proti Angliji velik kanadski bombnik, o katerem pa še dosedaj ni nobenega sledu. Na njem je bilo pet mož posadke.

Nedvomno je v megli izgubil smer ter padel v morje.

Mlada zakonca

Detroitske oblasti se bavijo s precej neobičajnim slučajem. 14-letna Dorothy Hilliker se je poročila s 15-letnim Fredijem Hanckockom. Seznanila in zaljubila sta se v šoli. Dekle je povedala svojim starišem, da je noseča. Oče in mati sta ji svetovala, naj gre s fantom v Bryan, Ohio, kjer naj se poroči ž njim. Pri nabavi potrebnih dokumentov naj zatajita svojo pravo starost. Odpeljala sta se in se vrnila kot mož in žena. Mlado ženo bo preiskal zdravnik ter skušal ugotoviti resničnost njene trditve. Oče in mati se bosta morala zagovarjati pred sodiščem, ker sta s svojim nasvetom pomagala mladoletnikoma zagrešiti nepostavno dejanje.

Mlada zakonca sta za svoja mlada leta izredno dobro razvita. Človek bi jim prisodil že vsaj 18 let.

Nerodno za Ickesa

V Jersey City, N. J., je moral pred prometno sodišče 25-letni John Potente, ker je parkal svoj avtomobile na prepovedanem mestu.

Fant se je izgovarjal, da mu je ob desetih zvečer zmanjkalo gazolina, in ker so ponoči vse gazolinske postaje postavno za prte, ni mogel ne nazaj ne naprej.

— Plačali boste dolar kazni, — je razsodil sodnik McGovern, — račun pa pošljite oljnemu administratorju Ickesu.

30,000 UAW delavcev počiva

Zastoj v Briggs, Dodge in Plymouth tovarni. Ladjedelnica na Long Islandu zopet obratuje. Stavke v drugih vojnih industrijah.

V torek je moralo ostati doma trideset tisoč avtnih delavcev, ker zaradi razmeroma majhnega števila stavkarjev niso mogli obratovati Briggs, Dodge in Plymouth tovarne v Detroitu.

Vsaka omenjenih tovarn ima zaposlenih približno po deset tisoč mož. Briggsovi uradniki pravijo, da gre v tem slučaju za divjo stavko, ki je že 15. v teku zadnjih 60 dni.

Melvin Bishop, okrajni ravnatelj United Automobile Workers (CIO), je izjavil, da so delavci zastavkali brez dovoljenja unije. Zahtevajo nekakšno spremembo v določbah glede starostnih pravic.

Dodge tovarna je odpustila v ponedeljek zaradi omejitev produkcijskega programa sto delavcev. V protest proti temu jih je tristo zastavkalo.

Stavka v ladjedelnici Greenport Basin and Construction Company v Greenport, L. I., je bila že vsaj začasno končana, kajti obe stranki sta se zadovoljili s posredovanjem obrambne posredovalne oblasti.

Stavko je proglahil CIO unija, zahtevajoč, da mora biti nemudoma razpuščena Greenport Employees Association, češ, da je to kompanijska organizacija. Družba ima precej naročil za ameriško mornarico.

Zvezni urad za ladjedelnice in doke, je dovolil, naj bo 600 tesarjem, zaposlenim pri obrambnih projektih v okolici Key West, Fla., zvišana plača za 12 in pol centa na uro. Dosedaj so dobivali dolar na uro. Stavkali so osem dni.

Vsled stavke v Alco Chemical tovarni, ki je last American Cyanamid Company v Bound Brook, N. J., ter v tovarnah Air Associates, Inc., v Bendix, N. J., počiva 4800 delavcev.

Delavci pri Alco, ki so člani Ameriške Delavske federacije, zahtevajo na uro deset centov priboljška.

Po zatrdilu družbinega uradnika R. M. Taylorja je pa dal stavki povod spor med unijo Delavske federacije in CIO unijo. Obe trdita, da imata med delavci večino. Urad za delavske odnošaje bo najbrž moral razpisati volitve.

V Pittsburghu so zapretili s stavko uslužbenci osmih velikih hotelov, člani Ameriške delavske federacije. Zahtevajo 15 do 20 odstotno povišanje plače.

V Bayonne, N. J., je zastavkalo pri Maiden Form Brasier Company 1300 članov International Ladies Garment Workers unije.

NI ČUDA, ČE GA JE BOLEL ŽELODEC

V North Hudson Hospital v Weehawken, N. J., je prišel v ponedeljek srednjeletni moški in rekel: — Ne vem, kaj je z menoj. Sempatam začutim v želodcu precej hude bolečine.

Zdravniki so mu fotografirali želodec z X-žarki ter vsi začudeni opazovali fotografijo: žebelj poleg žeblja; nekateri dolgi cel inč, nekateri malo krajši.

Moža so položili na operacijsko mizo in mu odprli želodec. Najprej so s kleščami pobirali žeblje iz njega, pa je šlo prepočasi. Vzeli so močan magnet in mu očistili želodec neprimerne navlake.

Prešteli so žeblje. Bilo jih je 410.

Ko se je bolnik zavedel, je povedal, da je po poklicu polagaleč linojeja. Pri delu ima navado celo pest žebljev vtakniti v usta, da mu gre pribijanje hitreje izpod rok.

— Mogoče, — je dostavil, — mi je sempatam kakšen zašel v požiralnik, toda jaz nisem občutil. Da bi jih 410 pogoltnil, se mi niti sanjalo ni. Bolečin nisem čutil posebnih, le včasi me je nekoliko zavilo v želodcu pa sem si mislil, bodo v bolnišnici že vedeli, kaj je z menoj. In zato sem prišel.

Zdravniki upajo, da bo okreval. Vodstvo bolnišnice ni izdalo njegovega imena.

HURIKAN V ZAPADNEM ONTARIJU

Pred par dnevi je divjal po zapadnem delu province Ontario strahovit orkan ter puščal za seboj razoranost in opustošenje.

V Toronto je neki krovec popravljal streho, s katere ga je veter odnesel ter v precejšnji razdalji treščil na tla. Bil je na mestu mrtev.

Tri dni po viharju še ni bila znana usoda posadke petih ribiških čolnov na jezeru Ontario. Mogoče je ribičem uspelo pristati v kakšni divjini, od koder je dolga pot do človeških bivališč.

Takoj so bila oddana svarila pred viharjem, o katerem pravijo stari mornarji, da že več let ne pomnijo hujšega.

Čuvaj svetilnika na East Gap pri Torontu, je rekel, da na jezeru Ontario ni še nikdar prej videl tako visokih valov. Nekajkrati je valovje pljusknilo preko svetilnika, ki je nad petdeset čevljev visok.

Po mnogih krajih sta bili razdejani brzojavna in telefonska zveza. Veter je podiral hiše in ruval drevesa, ki so v mnogo slučajih padla preko ceste ter onemogočila avtni promet.

Sama sreča, da je večina poljskih pridelkov že pod streho, toda poznim pridelkom je vihar povzročil občutno škodo.

Dež je škodoval krompirju

Iz New Liskeard, Ont., poročajo, da se bo letos farmerjem v takoimenovanem "clay belt" krompir zelo slabo obnesel. Vzrok tega je deževje. Ponekod krompir v ilovnati zemlji že gnije ali so pa komaj tri krompirji na kupu.

Krompirju v pščeni zemlji deževje ni toliko škodovalo.

ANGLEŽINJE POMAGAJO RIBIČEM

Dekleta in starejše žene pomagajo angleškim ribičem vleči vjete ribe z ladij na suho.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovenic Publishing Company, (A Corporation). Frank Sakser, President; T. Lupshina, Sec. — Place of business of the corporation and addresses of above officers: 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

48th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays and Holidays.

Subscription Yearly $6.—. Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado $6.—; za pol leta $3.—; za četrt leta $1.50. — Za New York za celo leto $7.—; za pol leta $3.50. Za inozemstvo za celo leto $7.—; za pol leta $3.50.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemši sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

Telephone: CHelsea 3—1242

KORAK ZA KORAKOM

V južnoameriški republiki Uruguay so lani izsledili zaroto nemških agentov, čijih namen je bil strmoglaviti vlado.

Meseca julija so prišli na sled sličnim poskusom v Boliviji, prejšnji teden pa v Argentini.

Zgodilo se je pa še nekaj značilnega, toda za Južno Ameriko nič nenavadnega. Republika Peru je napadla republiko Ecuador. Vse kaže, da je bil ta napad posledica nacijske agitacije, ki je imela svoj izvor v republiki Chile.

Vladna policija vseh južnoameriških republik preiskuje poročila o zarotah. Vladni agentje so izsledili več tajnih radio postaj ter večje množine vsakovrstnega orožja.

Propaganda proti Združ. državam z vsakim dnem narašča. Tudi ta propaganda je delo Hitlerjevih plačancev.

Dasi ima Nemčija dosti opravka s podjarmljenimi evropskimi deželami, povrh vsega pa še z vojno v Rusiji, najde še vedno dovolj časa, prilik in sredstev za uganjanje propagande v Južni Ameriki.

Vprašanje nastane, čemu se toliko zanima za našo južno sosedo?

Odgovor na to je lahak. Tamkajšnje vlade skuša strmoglaviti ter se polastiti moči, kar je povsem v skladu s Hitlerjevimi načrti.

V Združenih državah je še vedno precej ljudi, ki skomigajo z rameni, češ, kaj nas brigа Hitlerjevo pečenjanje v Evropo? Človeka, ki tako govori, je treba opozoriti na Južno Ameriko. Tam je odgovor.

Hitlerju naj bi bila Južna Amerika prag, preko katerega bi stopil v Združene države.

Razlika med vstajo v Boliviji, ki je bila k sreči v kali zatrta, ter med uspešno vstajo kjerkoli drugod, je odvisna v prvi vrsti od Nemčije.

Zdaj Nemčiji v Južni Ameriki ne more iti vse tako gladko, ker ima doma čez glavo dela.

Kaj pa če dobi Hitler enkrat prosto roko, ko bo mogel osredotočiti svojo pozornost na svoje kolonije v Južni Ameriki in ko mu bo dprta pot preko Atlantika?

Takrat se vstaje v Južni Ameriki ne bodo več izjalovljale.

Takrat menda ne bo v Združenih državah nikogar, ki bi rekel:

— Kaj me briga, kaj počne Hitler v Južni Ameriki? Kaj me briga, če se je napadalec s silo naselil v sosedovi hiši in obrača proti nam svoje poželjive poglede?

SEDEM UNČ MOKE NA DAN

Izza 1. oktobra je kruh v Italiji racijoniran. Vsak Italijan dobi na teden devetinštirideset unč moke. To je sedem unč moke na dan.

Kaj naj počne ž njo? Ali naj jo speče v kruh, ali naj pripravi iz nje kakšno makaronom slično jed ali naj si skuha polento?

Italija ni samo podjarmljena dežela, pač je pa tudi na slabšem kot marsikatera podjarmljena dežela.

V zavojevani Franciji dobivajo ljudje po sedeminosemdeset unč moke na teden.

Kako je danes italijanskemu delavcu ob misli, da je postala prva fašistična država v Evropi ena najbolj lačnih držav v Evropi?

Za vse, kar danes doživlja nesrečna Italija, naj se zahvali Mussoliniju in njegovemu zavezniku Hitlerju.

Z ruskih bojnih poljan

S pomočjo padalcev in vlačilnih aeroplanov je nemška armada pod poveljstvo feldmaršala Karla von Runstedta prodrla skozi severno rusko obrambno črto na Perekop istmusu, ki loči Krim od ostale Rusije. Nemška armada, ki je prodrla na razdaljo 7 milj, se sedaj bori ob drugi ruski obrambni črti. Že pred enim tednom so pričeli Nemci siliti na Krim, toda do sinoči so bili vsi njihovi napadi odbiti, sinoči pa so prebili prvo obrambno črto. Kot pravi poročilo iz Moskve, imajo Nemci v teh bojih velikanske izgube.

Splošno vojaško vežbanje v Rusiji

Danes so se v Rusiji pričeli vojaško vežbati vsi moški od 16. pa do 50. leta.

Z vežbanjem tolikega števila moštva bo Rusija izvežbala velikanske rezerve. Vsak se bo vežbal v vporabi različnega orožja.

Rdeča armada se junaško bori na vseh frontah; na severu in na jugu je izvedla več protinapadov, v sredini pa je odbila močan sovražni napad.

Poročilo iz Londona pravi, da so Rusi pred Leningradom prebili nemško bojno črto na štirih krajih ter so vrgli nazaj celo desno krilo feldmaršala Ritterja von Leeba. Rusi so se zatem, ko so prebili nemško črto, združili z ostalo armado maršala Vorošilova pri Leningradu.

Pittsburški kotiček

Piše: IVAN BUKOVINSKI.

V združenju je moč. — Redna konvencija SNPJ, ki se je vršila v Pittsburglu, Pa., v Fort Pitt hotelu od 13. do 14. septembra, je torej za nami. Najvažnejša zadeva te konvencije je pač bila združitev S.S. P.Z. z gori imenovano. Odobrena skoro soglasno od 254 delegatov prve in 85 druge organizacije. Ta korak je pravilen in da celo na mestu, kajti le v skupnem združenju obstoji naša moč, napredek in bodočnost, posebno še zato, ker ni več nobenega dotoka iz stare domovine. To je že tretja jednota, ki se je pridružila posredno ali neposredno tej največji slovenski podporni organizaciji.

Prva je bila sv. Barbara v Forest City, Pa., katera se je združila s Slovensko Delavsko Podporno Zvezo v Conemaugh, Pa., in slednja leta 1922 s S. N. P. J.. O združenju prvih treh največjih slovenskih jednot ni še zaenkrat niti misliti, in sicer iz sledečih razlogov.

Prvič, preveč je še strankarskega duha, netolerantnosti in fanatizma med našimi rojaki. Drugič, pravila teh organizacij so nasprotna takemu združenju, če ne direktno, pa vsaj indirektno. Ista bi se morala potom konvencij preurediti tako, da bi pustila popolnoma v miru obliko izražanja prepričanja svojih članov in bi ne žalila istega.

Vprašam vas, ali so naši rojaki — pionirji — ustanovili podporna društva in pristopili vanje radi izveličanja svoje duše? V ta namen so si ustanovili župnije. Ali pa radi takozvane "svobodomiselnosti?" Ne iz enega ali drugega vzroka, pač pa radi gmotne podpore v slučaju nesreče, bolezni, potrebe, smrti vse drugo je bilo pridejano iz postranskega, čeprav mogoče važnega pomena, ki ni imelo ničesar opraviti z resničnim in glavnim smotrom podpornega društva ali jednote. Tretjič, ena izmed ovir na potu k združenju bi bili prav gotovo možje v glavnih odborih jednot, ki drže važne službe; kajti dasiravno po združenju bi trebalo toliko več pomožnih uradnikov, vendar pa bi bil samo en glavni predsednik, en glavni tajnik, blagajnik in tako dalje. Ali vse te zapreke bi se dale z dobro voljo odstraniti, kar se bo prej ali slej tudi zgodilo. Zakaj razvoja k vedno večji popolnosti človeške družbe, ki gre z duhom in tekom časa vedno naprej, ne more zaustaviti nobena reakcija.

V glavni odbor so bili izvoljeni sledeči: Vincent Cainkar, gl. predsednik (ponovno); Michael Kumer, I. podpredsednik (prvič); F. A. Vider, glavni tajnik (ponovno); Wm. Russ pomožni tajnik (novo mesto); Lawrence Gradišek, bolniški tajnik (ponovno); Mirko Kukel, glavni blagajnik (prvič); Michael Vrhovnik, direktor mladine (novo mesto); Ivan Molek, urednik jednotinih publikacij (ponovno); Philip Grdina, upravnik jednotinih publikacij (ponovno) Fr. Zaitz, predsednik nadzornega odbora (ponovno); M. Petrovič predsednik gosp. odbora Anthony Šular, predsednik porot. odbora.

Lep uspeh — so dosegle vse prireditve v počast konvencije, ki so se držale v Slov. domu z izjemo slavnostnega konvenčnega banketa, kateri se je vršil na kraju konvencije v Fort Pitt hotelu z radijskim programom in mnogimi govori ob več nego tisočglavi udeležbi. To je bil do zdaj največji slovenski banket v našem mestu. A tudi druge prireditve so dobro izpadle v gmotnem in moralnem oziru, kot otvoritveni koncert s sodelovanjem mladinskih krožkov iz Midway in Sharon, Pa., in posameznih umetnikov, katerih imena so bila že objavljena, šaloigra domačega dramatičnega odseka "Hlačni gumbi", Fr. Zaitzev shod in zaključni pevski koncert ob izvrstnem sodelovanju pevskih zborov "Prešeren", "Bled" in 'Rožmarin', prvi iz Pittsburgha, slednja dva iz Library in Ambridge, Pa.

Imeli smo čast slišati pri eni ali drugi prireditvi razne orkestre, kot Frankie Yankovič, (Cleveland), Paul Dolinar, Martin Serro, University Duesne tamburaški orkester itd. kakor tudi posamezne glasbene in pevske talente iz Pittsburgha in okolice in iz Clevelanda, katerih imen pa ne bom naštevalo, saj so bila že itak priobčena. Toda hvala jim lepa za njih trud, kot tudi vsem ostalim, ki so pripomogli na en ali drugi način k uspehu teh prireditev.

Nad vse pričakovanje pa je žela uspeh 3 dejanska igra 'Norec', katero so predvajali igralci dramatičnega društva "Ivan Cankar" iz Clevelanda v nedeljo 14. sept. v dvorani Slov. doma ob navzočnosti ogromnega števila naroda od blizu in daleč. Ne verujem, da jih kateri drugi slovenski igralci prekose z oziroma na govorico ali mimiko (kretnje.) Ker pa nepristranski poročevalec ne sme samo hvaliti, temveč tudi opozoriti na morebitne napake, za to se tudi jaz poslužim te pravice. Dve stvari mi niste ugajali pri tej predstavi. Glede igralcev ker so nekateri zlasti v začetku igre malo pretiho, skoro šepetaje govorili. Mogoče je tiha govorica, šepetanje pomembno in del igre same ampak "won't work"; drugi ne slišijo, samo poslušalci bolj od spredaj. In glede občinstva, ker so se eni smejali ob prizorih, ko ni bil smeh na mestu.

Upam, da bomo še kdaj srečali Ivan Cankarjeve igralce na našem odru, zlasti ako bi nam prišli katerikrat predstavit znamenito igro "Revizor" od slavnega ruskega pisatelja Gogolja, ki so jo že igrali v Clevelandu, kot mi je pravil Mr. Erazem Gorshe, predsednik slovenskega muzeja v Clevelandu.

Beseda o Slov. muzeju. — Izmenjala sva nekaj besedi z imenovanim rojakom Goršetom o tej važni narodno kulturni ustanovi, ki ima že lepo število raznih predmetov slovenskozgodovinske vrednosti od mnogih krajev in oseb v Združenih državah. Največja zbirka pa je seveda od znanega "večnega popotnika" Matija Pogorelca, ki je tudi glavni ustanovnik tega muzeja.

Ako bi on ves čas svojega bivanja tu v Ameriki neutrudno ne zbiral in tudi hranil važne slovenske listine, zapisnike, slike in fotografije, namašajoče se na življenje prvih naših pionirjev, zlasti mnoge stvari, ki jih je prejel, oziroma podedoval po svojem prijatelju Father Buhu, slovenskem missionarju itd., bi se vse te reči z večine porazgubile in uničile kar bi bila nenadomestna izguba z ozirom na našo narodno zgodovino tu v Ameriki. Ravnotako bi brez njega ne imeli slov. nar. muzeja, ki bo bogata zakladnica virov in gradiva za vse, ki bodo kdaj pisali splošno zgodovino nas ameriških Slovencev.

Zavod je v denarnih težkočah, ker nima stalnih dohodkov, stroški pa so vedno, na primer zdaj rabi vpravo, pohištvo, primerne omare, da se nabrani predmeti shranijo in razstavijo Upravni odbor ne prejema za svoje delo nobene nagrade, kar je zlasti hvalevredno za predsednika Mr. Goršeta, skozi čigar roke gre skoraj vse težavno in zelo zamudno urejevanje doposlanih predmetov.

Sedanja konvencija SNPJ je nakazala za muzej vsoto $50.00 toda ista Jednota je darovala $100. že poprej v ta namen. Ker je ta naprava, to mi ni treba poudarjati, popolnoma nestrankarska, bi torej ne bilo odveč, ko bi jo tudi vse druge slovenske organizacije posnemale ter darovale. Istotako bi lahko več ali manj pomagala posamezna društva jednot, vsaj večja in bogatejša, posebno ob letnih sejah v mesecu decembru, ko pride dosti članstva na sejo. Najmanjši znesek, bodisi iz blagajne ali pa nabran med navzočimi člani, bi bil dobrodošel, kajti od zrna do zrna pogača, od kamna do kamna palača.

SLOVENCI!

NAJBOLJ POPOLNA ZALOGA SLOVENSKIH FONOGRAFSKIH PLOŠČ DOBITE PRI

JOHN MARSICH, Inc.

463 WEST 42nd STREET NEW YORK, N. Y.

Peter Zgaga

IN ZDAJ JE NAPOČIL TISTI ČAS . . .

In zdaj je napočil tisti čas, ko se je na mojem vrtičku razcvetela pozna jesenska vrtnica.

Kakor vsako leto, je bila tudi letos vso pomlad in vse poletje kot da ni življenje v nji.

Sredi septembra je pognala troje popkov. Oktobra in novembra jih bo še več. Cvetovi so rdeči in zmeni.

Še o božiču se bom naslajal ob pogledu nanje. Kajti moji vrtnici ne škodi ne slana, ne mrzla jesenska sapa.

Predlanskim je šel iz snega žarel dva dni njen rdeči svet.

In zdaj je tisti čas, ko praznijo gospodinje kovčege in omare ter zračijo na tajnih jesensko in zimsko obleko. Pri tem nezadovoljno mrmrajo nad uničevalnim delom najmarljivejše domače živali — molja.

Erazem Gorše je že večkrat objavil v slovenskih listih poziv rojakom, da naj pošljejo temu muzeju, ako imajo, kake stare društvene listine, zapiske, programe, pravila, regalije, zlasti izza časa pred prvo svetovno vojno, čim starše tem bolje, potem stare znamke, star denar, prve izvode sedanjih in bivših slovenskih listov in podobne reči, kakor tudi vsakovrstne izdelke umetniške ali drugače nenavadne, vsake vrste, še živečih in že umrlih rojakov. Mogoče se sami ne veste, da imate podobne stvari, zato pogejte med staro šaro, v stare skrinje na podstrešju ali v kleti, tam boste morda našli od vaših starišev, stricev ali tetk stvari, ki bodo velike važnosti za ta naš zgodovinski in kulturni zavod in jih pošljite ali pa pišite nemudoma na Slov. narodni muzej, 6409 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio, ali pa naravnost na Erazem Gorshe, 1116 E. 72nd St. Cleveland, O. Rojaki iz Pittsburgha, če kaj imate, pa meni lahko osebno izročite, ako to želite. Moj naslov J. Bukovinski, 284 Wick St. Pittsburgh, Pa.

Državni izpit — iz zdravilstva je meseca avgusta izvršila z odličnim uspehom Miss Ivanka Pecman, o kateri sem že poročal, da je prva slovenska zdravnica v Pittsburghu in celi Pennsylvaniji. Enoletno internovsko službo je skončala v West Penn bolnišnici in 1. sept. je nastopila v Muggie Hospital večletno pogodbeno zdravniško službo v svrho nadaljnih študij, oziroma specializacije za bolezni pri ženskah. Obilo sreče in uspeha!

Zanimiva razstava. — Zadnji teden so prispeli v Pittburgh iz raznih krajev Unije 4 slikarski storkovnjaki, kateri bodo

(Nadwaljevanje na 4. str.)

Ženske spodnje obleke jim ni treba obešati na lajno. Kajti ženske nosijo pozimi in poleti poletno perilo. V tem pogledu so dosti bolj utrjene kakor moški.

Če pred pol stoletja je predpisovala ženskam zimska moda pôleg volnene srajce, dolge spodnje hlače in najmanj troje kotenimastih spodnjih kril.

Zdaj ji je odveč vse, kar tehta nad šest ali sedem unč.

In zdaj je tisti čas, ko začne bledeti lice mladi ženici, ki je šele maja ali junija poročena.

Plete, šiva in kupuje drobce na oblačilca, pa reva ne ve, če bi jih prepletla z višnjevim ali z rdečim trakom.

In ko je sama doma, se zamisli ter šteje na prste: — Še tri mesece, še štiri mesece! Daj Bog, da bi bilo vse posreči in zdravo.

In zdaj je tisti čas, ko izginejo s platnic ameriških magazinov slike deklet v kopalnih oblekah. Njihova mesta prevzamejo tovarišice v kožuhih in visokih galošah. In ženske zavržejo klobuke, ki so ji nosile vse poletje ter prično nositi slamnike.

In zdaj je tisti čas, ko pravi prodajalec: — Premog se je podražil za petnajst centov pri toni. Bolje je, da ne čakaš več, ker bo še dražji, kajti zima obeta biti ostra in dolga.

In zdaj je tisti čas, ko bomo začeli šteti, koliko dni je še do božiča, ko bodo začeli imeti stroški mlade in bodo skoro slebernemu računi unesli.

In zdaj je tisti čas, ko bodo začela društva napovedovati svoje pozno-jesenske in zimske prireditve ter jim bo začelo zmanjkovati za primerno razvrstitev sobot in nedelj.

In zdaj je tisti čas, ko bo zakonski mož nahitro pohlastal večerjo ter se izgubil v klet, v kateri že ni bil vse dolgo poletje.

Tam bo vsak večer do polnoči premikal, razbijal, pomival, čistil in snažil. Ves svoj prosti čas bo preživel v kleti, vse sobote, nedelje in praznike.

Delal bo, da bo pot curkoma lil z njega. In čudež vseh čudežev! Nikdar se ne bo nad delom pritoževal. Ko se bo na smrt izmučen vrnil iz kleti, mu bo obraz sijal neskaljene sreče in zadovoljstva.

Z limono in žveplom si bo snažil začrnele prste, in žena bo zdihovala ob pranju s črnino poškropljenih srajc.

To naporno delo bo trajalo teden, mogoče tudi štirinajst dni, kot bodo pač razmere nanesle.

Po tistem bo postal nemiren. Večkrat bo stopil v klet, pa se bo kmalu vrnil, ne zadovoljen sicer, toda z bleščečim se upanjem v očeh.

Nekega večera, skoro bi rekel, da bo sobota, ga pa zlepa ne bo nazaj. Eno uro, dve uri, tri ure.

Ženo bo začelo že resno skrbeti. Večkrat bo stopila k vratom in zaklicala: — Kaj pa vendar počneš, za božjo voljo! Ura gre že na dvanajst.

Odgovora pa ne bo dobila, ali kvečjemu le nerazločno mrmranje.

Naposled bo vendarle prikolovratil v kuhinjo. Zvedavo bo gledal okrog sebe, skušal bo nekaj ljubeznivega, nekaj lepega povedati, toda beseda mu ne bo šla z jezika.

Žena bo sklenila roke in sklonila glavo ter zamrmrala: — O, sveti Bog, se je že spet začelo.

Da prijatelji, zdaj je napočil tisti čas . . .

Lepa knjiga je kulturna posianka; odprimo ji vrata v naše domove, odprimo ji srce . . . (Finžgar)

ŽIVI VIRI

Spisal IVAN MATIČIČ

Knjiga je svojevrsten pojav v slovenski književnosti, kajti v nji je v trinajstih dolgih poglavjih opisanih trinajst rodov slovenskega naroda od davnih početkov v starem slovanstvu do današnjega dne. Knjiga je verno zrcalo našega življenja in trpljenja, in kdor jo prebere bo vedel o Slovencih več kot mu more nuditi katerokoli naše zgodovinsko delo.

DED — je ZEMLJO otrebil, zoral

OČE — je je posejal in gledal bujno njeno rast

SIN — je zoret med težkim klasjem

VNUK — proti bedi bivših se je dvignil proti besu novega časa

13 POGLAVIJ — 413 STRANI

V PLATNU VEZANO

Cena $2. Poštnina plačana

Avtor knjige je IVAN MATIČIČ, ki je spisal splošno znano knjigo NA KRVAVIH POLJANAH

KNJIGARNA "Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

KUHARSKA KNJIGA:

Recipes of All Nations

(V angleškem jeziku)

RECEPTI VSEH NARODOV

Stane samo $2.00

Knjiga je trdo vezana in ima 821 strani

Recepti so napisani v angleškem jeziku, ponekod pa so tudi v jeziku naroda, ki mu je kaka jed posebno v navadi. Ta knjiga je nekaj posebnega za one, ki se zanimajo za kuhanje in se hočejo v njem čimbolj izvežbati in izpopolniti.

Naročite pri

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.

216 West 18th Street : : New York, N. Y.

Dopisov brez podpisa in osebnosti ne priobčujemo. Dopisi za četrtkovo številko naj bodo v našem uradu najkasnaje v sredo zjutraj.

Vesti iz slovenskih naselbin

Dopisi so nam vedno dobrodošli, ker zanimajo vse naše čitatelje in se ž njimi naši rojaki takorekoč med seboj pogovarjajo.

ZA POMOČ ZASUŽNJENIM V DOMOVINI

Dan na dan čitamo v časopisju članke, ki nas opominjajo, da naj ce vendar zganemo za pomoč trpljenja poliilia rojakom v domovini. Pa ni nič in zopet nič. Zakaj smo vendar tako mrzli! Najbrž zato, ker nam ni nič hudega. Pomoč bi že morala biti priložno tam ako bi se bili takoj zavzeli, ko je Rev. Zakrajšek nam v sočah opisal gorje in trpljenje naših ljudi onkraj morja. Namesto, da se prepiramo kdo naj bi bil pri odboru, katoličan ali svobodomislec — pa natimo prazno slamo. Saj smo vendar ljudje, da bi morali opustiti vsako mržnjo eden do drugega v tako resnih in žalostnih časih. —

Pa je že tako pri nas Slovencih: če sta le dva skupaj, pa se že prepirata, ako ne za kaj drugega, pa zaradi vere. Zato pa ne moremo nikamor, ker se ori vsaki stvari takoj najde cokla, da ovira akcijo.

Čitamo, da majo na banki tisti tisočak, ki je bil nabran od Slovenskega dneva v clevelandskem Avditoriju. Kaj pa je en tisočak v tem oziru? Po mojem skromnem mnenju ni potreba nobenih drugih akcij, kakor podporne organizacije naj dajo. To bi bilo najbolje po mojem skromnem mnenju — te lahko dajo sto tisoče, zakaj jim leže milijoni, da se vadia z žnjimi? Saj to je vendar ljudski denar, nabran od krvavih žuljev delavstva. Ljudstvo ima polno moč nad tem denarjem in lahko naravnost zahtevajo, koliko se mora poslati trpinom v stari kraj, saj so ga oni zaslužili.

Pa se čita: to društvo je dalo 10 dolarjev in zopet drugo 5 dolarjev. Take vsote vsak posameznik zmore. Pa se samo čaka, pa prepira, ubogi mučeniki tam pa čakajo, kakor duše v vicah na pomoč. Torej takojšnja akcija je potrebna, s čakanjem ne pridemo nikamor. Ker sva tudi midva dala pet dolarjev v sklad trpečim, zato pa želim, da bi se kar najhitreje odposlalo, saj je tako že mogoče prepozno. —

Nadalje čitamo v "Glasu Naroda" kakšne palače in posestva ima holandska kraljica. Gledali smo tudi nekoč sliko njene zlate kočije, ki se je vozila v njej in vse to na račun siromakov, ki so si morali na vsem pritrgati, da so se ti oderuhi kopali v zlatu in živeli zlate čase. Pa je tudi njim odzvonilo. Skoraj da bi jim človek privoščil; naj le poizkusijo, kaj se pravi živeti. Mogoče jim ni nič hudega, pa v pregnanstvu so in to je zanje nesreča, da je huje niti misliti ne morejo, biti tako ponižani.

Pregovor pravi: Božji mlini počasi meljejo, pa gotovo — in to je najbrž moralo priti. Kakošna bo prihodnjost, je pa največja uganka kot velikansko zagrinjalo je pred nami. Naj o tem zadostuje.

Sedaj moram pa še Petra Zgago, oziroma Mr. Terčka pohvaliti. To smelo rečem, da ga ni takega eksperta v humorju med nami Slovenci, da bi vsak dan napolnil po drugo kolono pa že toliko let. Par njegovih smešnih še sedaj ne morem pozabiti, ko sem čitala, je že dolgo tega, da, če kateremu kak svoj umre, pa nam pošlje zahvalo, potem pa da je videl neko žensko letati po pločniku, kar je pa še neki pes udere za njo. Piše, da so začeli ljudje postajati, da kaj, da tako pes leti za njo. On pa reče: Oh, ljudje božji, ali ne veste, da pes kost lajka. — Še eno smešnico vem, pa ne znam, ali sem jo v Petrovi koloni brala, ali sem jo slišala in ta je: Italijani, ko jedo polento, imajo na vrvici privezan kos špeha. Ko en čas je polento, potem pa tisti speh požre, pa ga zopet nazaj iz grla potegne in pravijo da se tako grlo maže.

Naj še nekoliko o volitvah omenim. Tukaj sedaj ni drugega, kakor: Lausche in Lausche. Po časopisih in v govorih med ljudmi. No, bomo videli, ali bo kaj boljši, kakor so bili drugi pred njimi, samo da je slovenskih starišev.

Pozdrav!

Naročnica.
Cleveland, O.

NEMEC HOČE GOSPODARITI

Cenjeno uredništvo—

Pošiljamo vam zopet 3 dolarje, da bo spet plačano za pol leta naprej. Navádo imamo, da se malo tudi oglasimo da vedo tudi naši prijatelji in znanci, da smo še z možem tukaj živi in zdravi. Bo pa kmalu prišla zima in bomo ostali sami tukaj. Seveda nas naši že odraščeni otroci obiščejo poleti, ko je toplo, pa samo za kratek čas, ko ima vsak svoje delo.

Čitamo radi novice v našem priljubljenem dnevniku "Glas Naroda" čeprav so bolj žalostne. Naše rojstne kraje smo pred več leti zapustili, pa so nam zmerom v spominu. Jaz, rojena Čehinja, sem od mesta Kladna. Mr. Terček, oziroma Peter Zgaga, je nedavno v svoji šaljivi koloni, pisal, kako so Hitlerjevi razbojniki prijeli župana in več mestnih odbornikov in kako so jih v ječi trpinčili, da je župan od velike bolečine skozi okno skočil na drevo in so nanj streljali, da je mrtev padel doli. Skoro ni verjetno, da tako more nemški narod delati z vsemi narodi. Poprej jih je s silo podjarmil če ne zlepa, pa zgrda. Živež jim vzame, in z hiše izžene, kar je pa izobraženih, pobije ali pa vrže v strašno ječo, tako da nima ljudstvo nobenih voditeljev. Kako se jaz spominjam svojih mladih let, ko sem v šolo hodila do 14 leta v prijaznem češkem Kladnu. Moji stariši in sorodniki so vsi lepo živeli, čeprav niso bili premožni. Tam je največ premogovnih rovov in slovite največje tovarne za že.ezo. Mesto je imelo 40 tisoč prebivalcev. Ljudstvo je bilo vse lepo organizirano. Lepe narodne domove in hiše so imeli, kjer so se shajali na zborovanje. Tega zdaj ni več. Tudi mojega moža lepa domovina Slovenija je prišla na vrsto in tudi ta hudo trpi. Njegov rojstni kraj je blizu Gorenje vasi, okraj Škofja Loka. Od tam tudi pridejo žalostne vesti, morda tudi njegova hiša v kateri je bil rojen, ima najbrže nemškega gospodarja. Res žalostno ali imamo vseeno upanje, da bo zopet češka moja domovina in moževa Slovenija, njegova lepa domovina zopet vstala. Ni tako lahko slovanski narod ponemčiti, posebno, ko delajo preveč zgrda. Ko so še narodi lepo v miru živeli, ko še vojne ni bilo, je že tistikrat nemški narod hotel biti gospodar nad vsemi. Zdaj je seveda še slabše!

Ko sva z možem sama pri topli peči, ko že tudi začenja mrzlo vreme, nama najine misli gredo v naše oddaljene domovine. Kako nedolžno ljudstvo trpi lakoto, prenaša hud mraz, preganjanje iz svojih hiš in domačih krajev. Skoro ni verjetno, da se tako more goditi.

Cenjeni čitatelji, ko imate naš priljubljeni dnevnik 'Glas Naroda', podpirajte ga, čeprav zdaj čitamo največ žalostne novice, pa upajmo, da bo zopet prišel čas, da bo boljše novice pisal.

Pozdrav na vse čitatelje in naše prijatelje na Cuddy, Pa. kjer smo živeli 30 let.

Paulina Galicic,
Schuylerville, N. Y.

POMEMBNA PRIREDITEV V RIDGEWOOD, N. Y.

Poletni čas se je od nas poslovil. Sedaj we bomo več tako radi sišli na prosto, ker bo bolj hladno in vreme ne bo dopustilo. Zato pa moramo dobiti drugo pot, da pridemo skupaj in se malo razveselimo.

Ta želja se nam vresniči, če pridemo skupaj k našemu rojaku Frank Arnežu v Ridgewood na Forest in Putnam Ave. Mi Slovenci, kateri smo z velikem New Yorku tako razkropljeni, se moramo večkrat sestati, posebno je pa prijetno kadar priredi veselico nam dobro znano društvo Slovensko podporno društvo. Takrat ne zamudi noben Slovenec veselice. Tako priliko bomo imeli zopet 25. oktobra t. l. v soboto večer in to pri zgoraj omenjenem rojaku Fr. Arnežu.

Pridimo v velikem številu, da se bomo skupno malo pogovorili o starih časih in naši sedaj tako trpeči domovini, katera je zopet padla v tuje roke. Edino mi, ki smo tukaj v Ameriki, ji lahko pomagamo vsaj toliko, da ne bo narod od pomanjkanja trpel. To je dolžnost nas vseh zavednih Slovencev, čeprav smo že toliko let stran od naše rodne grude, vseeno je naša domovina.

Žalostna si mati Slovenija! Dan svobode ti prihaja. Mi v Ameriki bomo skrbeli, da ne boš pozabljena. Zdaj bomo bolj pazili, da se ne povrne zopet leto 1918, kot Narodna Zveza in Republičansko združenje — narodu lepe besede — sebi pa poln žep.

S pozdravom,

L. Mutz.

SE HUDUJE NA HITLERJA.

Pošiljam vam $6.00 za naročnino za "Glas Naroda", ker brez njega bi mi bilo dolgčas, posebno sedaj, ko bo kratek dan, noči pa bodo dolge.

Vsak dan berem, kako Hitler prodira in dere revne kmete. Vse nič ne pomaga; ne molitev, ne kletev njega nikdo ne more vstaviti in vedno gre dalje. Menda ga vodijo sami vragi in mu pomagajo, da vzame vse kar si želi. Ubogi Rusi! Toliko milijonov jih je, pa ga tudi ne morejo vstaviti.

Sporočam vam, da sem prejela od svoje sestre iz Bele Krajine pismo, pa izgleda, da ni mogla mnogo pisati, ker je bilo pismo v Ljubljani odprto, potem pa zapečateno in naprej poslano. Pravi, da so žito poželi in omlatili, potlej pa jim je Hitler vse vzel. Draginja je velika. Ljudje so žalostni in s strahom čakajo, kaj še vse pride. Moj brat, ki je duhovnik, je še živ ga Hitler še ni zadavil.

Zdaj pa vas pozdravljam in vam želim mnogo novih naročnikov.

Mrs. F. M.
New Duluth, Minn.

(Pripomba: — Napišite naslov, kakor navadno; dodajte pa še: Jugoslavija. Provinca Italia. — Op. ured.)

40-LETNO PREISKUŠNJO

IMA

AMERIŠKA BRATSKA ZVEZA

:: AMERICAN FRATERNAL UNION ::

ELY, MINNESOTA

KI IMA

22,000 članov in dva miljona

in pol dolarjev premoženja.

Organizacija je zanesljiva, nepristranska in zelo priporočljiva zavarovalnica. Zavarujte sebe in svoje otroke pri Ameriški Bratski Zvezi, ki vam nudi poljubno zavarovanje proti bolezni, nesrečam in smrti

Ako je društvo A.B.Z. v vaši naselbini, vprašajte krajevnega tajnika za pojasnila, če ne, pišite na glavni urad, Ely, Minnesota.

V SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI MOJEGA MOŽA, IN OČETA

VALENTIN-A KOSS

ki je umrl dne 8. oktobra, 1940.

Položili smo ga k večnemu počitku dne 7. oktobra. 1940 na St. John pokopališče.

V tihem grobu Ti počivaš,
Spavaj dragi mi mirno!
Luč nebeška naj Ti sije,
Mir in pokoj na Ti bo!

Žalujoča soprga

NEŽA KOSS

in sin

FRANK KOSS

New York, 2. oktobra, 1941.

7. oktobra bo sv. Maša Zadušnica ob 7.30 v Slovenski cerkvi na Osmi v New Yorku.

ZABAVA V CONNEMAUGH, PA.

Progresivne Slovenke priredijo plesno zabavo 11. oktobra v slovenski dvorani. Igrali bo dobro znani "Frank's Trio" orkester iz radio postaje W.H.J.B. v Greensburg, Pa. Ti fantje v resnici tako zaigrajo polke, da se ves revmatizem pozabi. Pridite in prepričali se boste, da je res. Servirale bomo fine kranjske klobase, tudi za žejne bo vsega dovolj. Pričetek ob 8. uri zvečer. Vabljeni ste vsi od blizu in daleč, da nas posetite na ta večer. Pridite in razveselite se med nami, saj je tako malo kdaj veselica v Connemaugh. Vstopnina je zelo nizka; stavimo, da vam ne bo žal.

Angela Mele, taj.
Connemaugh, Pa.

POROKA V RIDGEWOOD,

V nedeljo 28. septembra sta si v cerkvi sv. Pankrača v Glendale, L. I. obljubila večno zvestobo Miss Marjorie Schwille in Mr. John A. Šme. Nevestine družice so bile Mrs. P. K. Beahm iz Merrick, L. I. Miss Florence Zeileis iz Glendale, L. I.; Miss Adelaide Schwille sestrična neveste, in Miss Mary Ricci iz New Yorka. Mlajši tovarišici pa sta bili Miss Nancy Terpenny iz Jamaica, L. I.; in Miss Marjorie Nolan iz New Yorka.

Ženinovi tovariši pa so bili njegov stric Peter Jerman, nevestin stric Charles A. Raedy, Kenneth Read in Conrad Weismeier iz Glendale, L. I. ter Geo. J. Werst iz Richmond Hill, L.I. Mr. Michael Habjan iz New Yorka in Frank McGarry iz Brooklyna.

Nevesta, čije stariši so Mr. in Mrs. Henry P. Schwille, je dovršila Richmond Hill High School. Ženin Šme, ki je sin Mrs. V. Zalokar iz Glendale, je pogrebnik.

Po ženitvanjskem potovanju v Miami, Fla., bo mladi zakonski par živel v Glendale, L. I.

Bilo srečno!

SMRTNA KOSA

Zopet imam poročati žalostno novico iz te naše naselbine, namreč, da je v soboto dne 27. septembra ob 7.30 uri zjutraj preminul skrbni soprog in oče, dolgoletni društveni sobrat in naročnik "Glasa Naroda", Leo Klančar. Pokojni je bil rojen v vasi Ševnica, župnija Mirna na Dolenjskem dne 15. novembra 1880. V Ameriko je prišel v juliju leta 1908 in sicer v Portlandmill, Pa. Od tam se je preselil sem v Gowando leta 1913, ter si tudi kupil prijazno domačijo. Zaposljen je bil vedno v strojarni ter si večinoma z težkim delom služil kruh, da je preživljal svojo družino. Večkrat ga je obiskala kaka nesreča in veliko je pretrpel, ko je dobil zastrupljenje krvi na roki, da je skoro roko izgubil; dalje ko mu je stroj prste na roki pokvaril, prestati je moral operacijo za kilo. Pred par leti pa je začel nekako pešati, toda delo je opravljal nekako do minulega marca, nakar so ga vzeli v bolnišnico ter pronašli, da ima raka na jetrih, kateremu je sedaj podlegel.

Pokojni zapušča žalujočo ženo, štiri sinove in tri hčere, tolrej sedem otrok, katerih najmlajši je 14 let star. Dalje zapušča brata in tri sinahe ter več sorodnikov. Za njim žalujejo sobratje in sosestre društva sv. Jožefa št. 89 ABZ, katerega zvesti član je bil, odkar je bil v tej naselbini, dalje društvo Moose, h kateremu je tudi več let spadal.

Da so bili vsi tu živeči Slovenci njegovi prijatelji, da še celo nekatere druge narodnosti, so pričali mnogi venci in cvetlice, ki so krasili njegovo krsto. Pogreb se je vršil v ponedeljek 29. sept. ob 10. uri dopoldne ob veliki udeležbi tukajšnjega občinstva, kajti bilo je do 30 avtomobilov, s peto sv. mašo zadušnico, na pokopališče sv. Križa.

Tako si, dragi mi sosed, najboljši prijatelj in društveni sobrat dokončal v resnici trnjevo pot svojega življenja ter se preselil v kraj, kjer ni težav ne joka in kamor prej ali slej gotovo pridemo vsi. Torej počivaj v miru!

K. Strnisha
Gowanda, N. Y.

Rojake prosimo, ko pošljejo za naročnino, da se poslužujejo — UNITED STATES oziroma CANADIAN POSTAL MONEY ORDER, ako je vam to priročno

SLOVENSKE PRIREDITVE

VABILO na

PLESNO

JESENSKO VESELICO

KATERO PRIREDI

Oltarno Društvo

V PRID CERKVE SV. CIRILA

v NEW YORKU

V NEDELJO, DNE 5. OKTOBRA, 1941

OB 5. POPOLDNE

GODBA: JOHNNY & EDDY

Vstopnina 25 centov.

SLOVENSKE FARME V WISCONSINU

Pošiljam naročnino $3.00 za ca junija in julija je bilo suho, in je skoraj vse izgledalo izgubljeno. Pa nas je vendar osrečil dež koncem julija. Vsi pridelki so še precej dobri.

Ljudje, ki živijo v mestih, si mislijo, da zdaj si farmerji pridobivajo dobre dobičke, pa vendar si more vsak premisliti, kar farmer proda, da ni čist dobiček in tudi ne živimo tako, ko ljudje po mestih; mi ne dobimo teden ali dva počitnice na leto s plačo vred. In tudi naše delo ni 8 urno ampak od 10 do 15 ur dnevno, in delamo vsi, kolikor jih je v družini. Seveda priznati moramo, da imamo dobro življenje; sveža jed in dobra pitna voda, pa mogoče še kaj boljšega, ako trfa dobro obrodi. Zdaj se tudi bliža čas, ko so farmerji precej zaposleni in pospravljajo svoje pridelke. Tako gre delo naprej po vrsti. Pa najhuje pride pozimi, ker je treba zanerom drva porivati pa skrbeti, da se dobra kapljica v kletch prehitro ne posuši.

Kaj misliš Zgaga, ali bi tudi tebi to ugajalo? Seveda Hribarjeve klobase so bile zelo okusne, kajne? Minilo je skoraj 5 let, odkar sem bil v Fly Creeku, N. Y. in si še želim, da bi šel obiskat tamošnje znance in prijatelje. Zelo mi je bil priljubljen tisti kraj, pa vendar me je gnala vest na dom svojih staršev, ker sem bil odstranjen od vseh 15 let in sem našel drugače, kakor je bilo. Zato sem si kupil malo farmo s poslopjem vred. Tukaj živim s svojo materjo in mi gre precej dobro. Ako mi želi kateri prijatelj pisati, me bo veselilo.

Pozdravljam vse prijatelje in rojake ter čitatelje tega lista in vam želim veliko uspeha.

Joe Delach,
R. 1, Crivitz, Wis.

NAZNANILO in ZAHVALA

S potrtim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da nas je dne 14. septembra, 1941, v starosti 54 let, zavedno zapustil naš ljubljeni soprog in oče —

John Žgavc

Pokopan je bil 17. septembra s sv. Mašo na Slovenskem pokopališču sv. Jožefa. Pokojni je bil doma iz vasi Grčarevec pri Logatcu, kjer zapušča starše in sestro; zapušča tudi brata v Chicagi.

Naj tem potom izrečemo prisrčno zahvalo vsem, ki so ga obiskovali v njegovi dolgi bolezni, vsem, ki so ga prišli kropit in ga spremili na pokopališče, za darovane sv. maše, vence in tistim, ki so dali brezplačno avtomobile na razpolago. Še posebej se zahvaljujemo: Mrs. Prelovšek in družini, Mrs. Šubel in družini, Mr. in Mrs. Ig. Nakrst in družini, mojemu bratu Martin Stare in družini, vsi iz New Yorka; moji sestri in soprogu, Mr. in Mrs. Treven in družini. Še enkrat vsem skupaj prisrčna rvala!

Ti pa, dragi nepozabljeni soprog in oče, počivaj mirno in nasvidenje nad zvezdami.

Žalujoči ostali:

ROZALIJA ŽGAVC, soproga;
AUGUST, JOHN, EDWARD, sinovi;
ROSE PAULIN, SYLVIA, hčeri.

Forest City, Pa., 26. septembra, 1941.

GOSPOD iz KONOPIŠTA

Napisal: I. WINDER.

99

Tudi ona je b ila srečna. Tisto, kar je bilo v njegovi krvi tujega, temnega in mračnega, jo je mogočno pritezalo. Mogočno jo je pritezalo. da njegovih presenetljivih zamračenj, ki so prihajala kakor iz jasnega neba, ni povsem razumela. Mož je bil pač skrivnostno bitje, in ona ni bila imela nikoli nobenega, nikoli ni bila nobenega spoznala. Čeprav se ni bila odločila da bi, kakor njena najstarejše in najmlajša sestra, stopila v samostan, je bila vendar pobožnejša od vseh, vnetejša v češčenju Boga, zmerom pripravljena, preživeti svoje življenje ob Jezusovem znožju in zapreti svoje poželjivo srce vsem zemeljskim željam.

Zdaj je hodila z velikim, zazstavnim možem po krasnih dnevoredih čudovito lepega parka, spala ž njim in v vseh udih čutila, kako postaja ž njim eno; ali je moglo biti mimo tega še za kaj prostora v mislih in čutih osamljenega, postaranega dekleta? To je bil veliki čas njegovega in njenega življenja.

Toda svatbenega meseca še ni bilo konec, ko je spet nekaj skalilo pokoj medenih tednov v Konopištu. O Kossuthu mlada dvojica po tistem mučnem pojasnilu ni bila več govorila; tudi na Dunaju so o izjavi ogrske neodvisne stranke le malo razpravljali. Cesar je preživljal mesec julij v Ischlu, v njegovi odsotnosti, je dvorna politika počivala. Montenuovo pa, ki ni hotel, da bi se njegova še premalo utolažena maščevalnost ohladila, je našel celo v tem politično mirnem mesecu juliju povod za nadaljevanje gonje proti Francu Ferdinandu. Ta povod je bil z njim in z Avstrijo le malo v zvezi.

Štirindvajsetletni srbski kralj Aleksander Obrenovič je pisal svojemu očetu, bivšemu kralju Milanu, ki je živel na Dunaju, da se je zaročil z vdovo Drago Mašinovo. Milan je poznal to žensko, ki že zdavnaj ni bila več mlada, in ki je bila v teku zadnjih petindvajsetih let ljubica mnogih častnikov beograjske posadke. Pisal je svojemu v polsvetsko zatrkanemu sinu, da protestira proti zaroki in da je zakon, ki ga misli skleniti, v njegovih očeh brezdanja neumnost, ki bo zbudila med ljudstvom hudo ogorčenje in bi utegnila postati dinastiji Obrenovičev nevarna.

Ko je Aleksander odgovoril na ta očetovski protest z uradno objavo zaroke, je Milan iz Karlovih varov brzojavil sinu: "Kot oče obžalujem korak, ki si ga storil, kot poveljnik aktivne vojske odstopam."

Drugi dan so izšli v mnogih avstrijskih in ogrskih listih čudni uvodniki, ki so se ukvarjali z zaroko kralja Aleksandra in s protestom njegovega očeta. Ti uvodniki so poudarjali, da proti Aleksandrovi zakonski zvezi z Drago Mašinovo ne protestira samo Aleksandrov oče, ampak tudi srbski časniški zbor in ves srbski narod; nerazumljivo je, da hoče kralj to žensko, ki je zaslepila njegove čute, povišati v kraljico. Vsak, kdor pravično misli in ne želi, da bi se pojmi prestola in domovine potlačila v blato, mora globoko obžalovati, da so dandanes v Evropi visokorodni možje, po božji previdnosti poklicani, da bi vodili usode narodov, možje, ki je podoba da jim poltna strast duši občutek za dostojanstvo njihove vzvišene naloge in za svetlo veličino njihove dolžnosti do posvečenih izročil.

Vladar, ki s stanu neprimerno ženstvijo tepta pojem zakonitosti, maje temelje države. Na te strune so prerokovali časniki, zlati poluradni, kar nekaj dni zaporedoma, in bralec je brez velike bistroumnosti uganil, da merijo ti navdahnjeni sestavki manj na srbskega kralja kakor na avstrijskega prestolonaslednika.

Franc Ferdinand, ki je doneč se od togote, prebral nekatere teh uvodnikov, se je hotel takoj peljati v Ischl in podati cesarju pritožbo zoper te nesramne napade.

Zofija mu je odsvetovala in pregovorila besneža, da je ostal v Konopištu.

"Pusti jih, naj govore in pišejo kar hočejo," je rekla; "saj pride čas, ko jim poplačaš."

Franc Ferdinand se je dal potolažiti in je ostal. Dal se je tudi preprositi, da v ostalem času teh poletnih tednov v Konopištu ni bral časnikov, čeprav je imel navado, da je takoj po zajtrku posvetil uri co prebiranju listov. Čez nekaj dni je že hvalil Zofijino razumnost, kajti zdaj je preživljal najlepše dni svojega življenja ob mirnem vrtnarskem delu in na osrečujočih večernih izprehodih z ljubljeno ženo, ki je uganila sleherno njegovo misel in mu izpolnila sleherno željo. Ona je pa vsak dan po trikrat goreče molila, naj Bog kaznuje njene sovražnike in naj jih uniči.

Njena maščevalnost je rasla z vsakim novim udarcem, ki so ga sovražniki Franca Ferdinanda zadali nevidnici, ki je čuječno in v trdni veri, da se morajo vsi boji končati z njeno zmago, željno brala vsa pisma in vse časnike ter iz njih posnemala, kdo stoji v sovražni bojni črti.

Za konopiškimi dnevi je prišlo kratko, največ lovu posvečeno bivanje v Bluehnbaški dolini, na kar se je mlada dvojica preselila v svoje dunajsko stanovanje, v grad Belvedere.

To baročno stavbo je bil dal po Johannu Lucasu pl. Hildebrandtu zgraditi princ Evgen Savojski, ki ga je Franc Ferdinand zelo spoštoval, na meji okrajev Landstrasse in Wieden. Z Rennwega si prišel na gardno dvorišče, ki mu je dajala vojskovodjeva vrtna hišica mnogo ljubkosti in lepote. Od umetno razčlenjene zgradbe Spodnjega Belvedera je vodil vrt v terasah proti jugu do višine gradu, ki se je imenoval Zgornji Belvedere. Podolgasti štirioglati grad s svojim kupolastim mansardnim nastavkom na sredi je s četvorico vogalnih stolpov, okrašenih z okrzoglimi kupolami, navduševal mlado dvojico mnogo bolj od vrta, ki je bil vse preumetno zasnovan, tako da si komaj še slutil krasoto nepokvarjene narave; vendar sta se novoporočenca po cele ure izprehajala v strogo pristriženih javorovih, bukovih in kostanjevih drevoredih, po cele ure sta sedela na robih terasnih vibnikov ter gledala nereide, bogove, genije in heroje, ki so se svetlo odražali od mogočnih skalnih bolvanov.

(Nadaljevanje prihodnjič.)

Iz slovenskih naselbin

SLOVANOVO "MARTINOVANJE"

Kot vsako leto, bo tudi letos slovensko pevsko društvo 'Slovan' iz Brooklyna priredilo 16. novembra svoje običajno Martinovanje. Toda takoj na tem mestu naj bo povedano, da to ne bo kar tako "običajno" Martinovanje, kajti bo povsem nekaj novega, vse nekaj bolj veselega in živahnega. Vsa vprizoritev bo v obliki spevoigre, v kateri bodo nastopali solisti in tudi ves "Slovanov" zbor.

V resnici bo nekaj povsem novega in vsakdo, ki bo navzoč se bo zabaval do skrajne mere.

Kdor se tedaj hoče prav posebno razvedriti in razveseliti, pa tudi nasmejati, naj pride 16. novembra v Slovenski dom 253 Irving Ave, Brooklyn. N.Y. Pričetek bo ob 3. popoldne.

KANADČANI ZA POMOČ JUGOSLAVIJI

Ni bilo poročano v časopisih, da se je v Kirkiland Lake, Ont. izbral odbor za pomoč zasužnjeni Jugoslaviji, sestoječ od Slovencev. Hrvatov in Srbov. To se je završilo nekako maja meseca. Da se temu odboru da čim večja moralna pomoč, je pevsko društvo "Triglav" razpravljalo in zaključilo, da sodeluje v vsakem pokretu pomožnega odbora in v vsaki prireditvi, ki bi se v tem mestu v ta namen priredila. Pevsko društvo stoji za tem. da pomaga z vso svojo razpoložljivo energijo.

Dne 5. oktobra se bo vršila večerna zabava pevskega društva v prostorih G. Medoša na Wood St. Začetek ob 6. uri zvečer. Ker je čisti dobiček namenjen za finančno pomoč tega odbora, se priporoča čim večji obisk. Vsakovrstnih dobrin in zabave bo na pretek vsem, kateri nas ta večer obiščejo.

Drugo nedeljo po veselici se bo začelo z rednimi pevskimi vajami. S tem se apelira na vse člane in članice, da po možnosti točno posečajo iste, da tako zbor pride do zaželjenega uspeha. S tem se tudi vabi vse rojake in rojakinje, kateri imajo zmožnost in veselje do petja, da se nam pridružijo, predvsem pa oni, kateri so še bili v zboru, pa so stvar iz enega ali drugega vzroka opustili. Saj nam je znana tista narodna, ki pravi: "Kaj bi vedno tužen bil, to ne more biti . . ." Ta tudi nam sliši. Začelo se bo tudi z vajami mladinskega zbora, da si tako vzgojimo svoj lastni naraščaj. Točno, kdaj se bo začelo, se bo dalo vsem staršem na znanje..

Danes, ko to pišem (zadnjo nedeljo v septembru) izgleda, da smo pri nas začeli že vživati zimsko sezono. Ta beli pada, kot da bi cunje trgal.

Zato lahko pošljem prvi snežni pozdrav iz severnega Ontaria.

Matija Otoničar,
Kirkland Lake, Ont. Can.

PISMO IZ "NEODVISNE HRVATSKE."

Podpisani sem prejel pred par dnevi pismo od mojega svaka, kateri ima svoje posestvo v Karlovcu v sedanji "svobodni" Hrvatski; pismo dobesedno objavljam, ki se glasi:

Karlovac, 27. avg. 1941

Draga mama, sestra in svak:—

Prejel sem vaše pismo in najlepša hvala za njega. Povem vam, da sem se srečno vrnil domov živ in zdrav. Jaz delam v Karloveu v drugi tekstilni, delam samo po 6 ur na dan, ali drugače živim pa še vedno na Kateini poleg Karlovca. Delamo malo, no ali jaz imam plačo tedensko, pa mi je vseeno.

Ko sem bil v vojski, sem bil tudi v rodnem kraju (Domžalah) 8 dni. tam sem se zglasil, ko sem se vrnil iz vojske, tam je vse "po starem". Gregenčka vas pusti lepo pozdraviti.

Kako se pa kaj vi imate? Je-li ste zdravi? Mama, zdaj se ne sme veliko pisati, ker gre na cenzuro.

Vse skupaj lepo pozdravljam in ostajam vaš

Tomo Jeran.

P. S. — Srčno pozdravim vse skupaj tudi jaz, Paula, Tomova zaročenka.

Dragi čitatelji, to je prvo pismo, ki sem ga prejel od mojega svaka, od kar "komandira" tam poglavnik Pavelič. Pismo je bilo registrirano, seveda tudi prav dobro "cenzurirano". Znamke na pismu so še prejšnje jugoslovanske s sliko kralja Petra II. preko katerih je potegnjen žig hrvatskega grba. po'eg grba odnosno od zgoraj in spodaj grba pa napis: "Nezavisna država hrvatska" Vem, da bi svak rad veliko pisal, ter med njegovimi vrsticami lahko čitam, da naš narod veliko trpi pod takozvano 'svobodno hrvatsko državo.'

Ponatis drugim časopisom na razpolago.

Z rojaškim pozdravom z
Anthony Svet,
165 Montrose Ave.,
Brooklyn, N.Y.

RAZPRODAJA SLOVENSKIH KNJIG po zmerni ceni

Po 50c zvezek

Andersonove pripovedke za slovensko mladino
Bele noči mali junak, (Dostojevskij)
Božji mejniki (Ivan Pregelj)
Filozofska zgodba (Alojz Jirasek)
Gompači in Komurašaki (Jul. Zeyer)
Gospod Fridolin Žolna in njegova družina (Fr. Milčinski)
Kazan, voljeji pes (J. O. Curwood)
Kaj se je Makaru sanjalo (V. Korolenko)
Na različnih potih (Franc Frisch)
Peter Pavel Clavar (Dr. I. Pregelj)
Pravica Kladiva (Vladimir Levstik)
Sveta noč (Rudolf Vrabl)
Slika Doriane Gray (Oscar Wilde)
Verne duše v vicah (Prosper Mirime)
Zapiski iz mrtvega doma (A. M. Dostojevski)

Po 70c zvezek

Do Ohrida in Bitolja (Ivan Melik)

Po 75c zvezek

Belfegor (Artur Bernede)
Onstran pragozda (James Oliver Curwood)
Po strani klobuk (Damir Feigel)
Romantične duše (Ivan Cankar)
Seržant Diavolo (Marcel Priollet)
Železna cesta (Zane Grey)
Zlati Panter (Sinclair Gluck)
Gusar v oblakih (Donald Keyhoe)
Gospodarica sveta (Karl Fidor)
Hektorjev Meč (Rene La Bruyere)
Rdeča Megla (O. R. Frich)

Po $1 zvezek

Ugrabljeni milijoni (E. G. Seliger)
Veridicus (Pater Kajetan)
Sivko (E. S. Thompson)
Rudarska balada (Marija Majerjeva)
Prigodbe čebelice Maje (Waldemar Bonsels)
Pingvinski otok (Anatole France)
Pisane zgodbe (Janko Kac)
Iz življenja za življenje (Ivan Zupan)

Po $1.25 zvezek

Zadnji Mohikanec (J. F. Cooper)
Skrivnostni studenec (Pavel Keller)

Po $1.50 zvezek

Zločin in kazen (F. M. Dostojevskij)
Tigrovi zobje (Mavrice Lablanc)
Kristof Dimac (Jack London),
Misterija (Gustave le Rouge)
Lucifer (Jean de La Hire)
Izped Golice (Slavko Savinsek)

Po $2 zvezek

Prešeren (France Kidric)

Po $2.50 zvezek

Višnjeva repatica (Vl. Levstik)

Naročite pri:
KNJIGARNA SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street,
New York, N. Y.

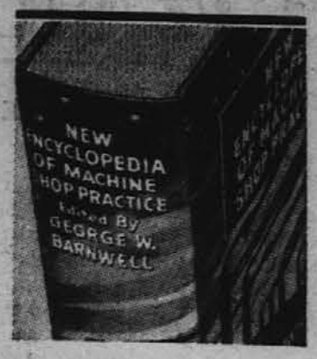

THE NEW ENCYCLOPEDIA OF MACHINE SHOP PRACTICE

Spisal znani profesor na Stevens Institute of Technology v angleščini GEORGE W. BARNWELL

Podlago za mehanično znanje si morete dobiti s knjigo NEW ENCYCLOPEDIA OF MACHINE SHOP PRACTICE (v angleščini). Ta velika knjiga popisuje in v slikah pokaže temeljna dela mehanike. Razloži vse natanko, kar mora znati najboljši mehanik: pojasnuje vporabo vsakega stroja, orodja in meril. Pouči vas, kako je treba vporabiti načrte (blue prints) ter vam tudi daje mnogo računskih tabel, da morete pospešiti svoje delo. Ne glede na to, ali ste želeč početnik, vam bo ta knjiga zelo koristna in mnogo vredna. — 1000 slik in rizb. 576 strani, trdo vezana knjiga stane SAMO $1.98. — Poštnino plačamo mi. Naročite pri KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING COMPANY, 216 West 18th ST., NEW YORK. — Zaloga ni velika. Naročite to važno knjigo še danes.

Gozdarje potrebujejo

J. P. Cote, načelnik urada za brezposelne v Val d'Or, Quebec v Kanadi naznanja, da v njegovem Abitibi okraju potrebujejo podjetniki 4000 gozdarjev za zgradbo velike kempe.

Cote dalje pravi. da za kempo v C'ova ob železnici blizu Senneterre, okoli 50 milj od Val d'Or, potrebujejo 6000 delavcev, v Cadillacu in v raznih kempah, ki so last International Paper Co. potrebujejo isto tako mnogo gozdarjev.

Pittsburški kotiček

(Nadaljevanje s 2. str.).

kot sodniki izmed 5000 vposlanih slik izbrali 300 najboljših, ki bodo pod imenom "Direction of American Paintings" v kratkem, dne 20. oktobra razstavljene v Carnegie Institute. Razstava, ki bo prevzela mesto slučajne mednarodne umetniške razstave. Ta razstava je odprta vsem tistim ameriškim umetnikom, ki niso še nikjer svojih del razstavili. Na ta način hočejo odkriti nove slikarske talente.

Bolezen. — Dobro znani rojak Joseph Matičič se nahaja že več mesecev na bolniški postelji. Ker je član vseh treh največjih slovenskih podpornih Jednot, in bi ga mnogi sobratje obiskali, ko izvedo za njegovo bolezen, zato podam njegov naslov: 5141½ Carnegie St. Želimo mu skorajšnjega okrevanja..

Prvi jesenski pozdrav!

Občutljiv oče

V Philadelphiji se je usmrtil 55 letni vdovec Ellia Tadi. Zapustil je pismo, v katerem pravi: — V svojo največjo žalost sem zvedel in naposled tudi videl, da moje tri hčere kade. Tega ne morem prenesti.

Hčere so stare 20, 22 in 24 let.

Kanadski farmerji streljajo medvede

Medvedje delajo veliko škodo farmerjen v okolici New Liskearda v Kanadi. Nedavno so farmerji vstrelili 6 medvedov in kot vse kaže, jih bodo postrelili še mnogo več, predno poteče lovska sezona.

Posebno veliko medvedov je v okraju Kenabeek, kjer je Justin Barmard vstrelil tri medvede, ko so prišli na njegovo farmo. Jim Nicho's v istem kraju je vstrelil dva medveda na farmi Arnolda Alberta. Farmer Jim Shelle pa je vstrelil enega medveda.

Neko poročilo iz Elk Lake pravi, da prihajajo medvedi na ceste in ulice in v bližino farmerskih hiš.

IMATE ŽE TA PRIROČNI ATLAS?

V teh kritičnih časih je vsakemu čitatelju dnevnih vesti potreben ta priročni ATLAS, ki ga pošljemo našim naročnikom po najnižji ceni. — Naročite ga še danes!

Velikost 9½ x 14¼ inčev

42 velikih strani;
32 barvanih zemljevidov tujih držav in 9 zemljevidov Zdr. držav in zastav vodilnih držav;
45 svetovnih slik popolnoma označenih;
Zanimivi svetovni dogodki.
Najnovejši zemljevid kaže cell svet in tudi:
RAZDELITEV POLJSKE MED NEMČIJO IN RUSIJO
ITALIJANSKO OSVOJITEV ALBANIJE
PRIKLJUČITEV ČEHOSLOVAŠKE K NEMČIJI
NOVA FINSKO-RUSKA MEJA

Cena 35 centov

Pošljite svoto v znamkah po 3 oz. po 2 centa.

Posebnost:
HAMMONDOV ZEMLJEVID, KI SAM SEBE POPRAVLJA

KUPON, ki ga dobite z atlasom in ko ga izpolnite in pošljete k izdajatelju zemljevida, Vam daje pravico, da dobite dodatne zemljevide z novimi mejami vojskujočih se držav, kakor bodo premenjene po sedanji vojni.

Naročite Atlas pri:
"GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

S tem. da kupite obrambne bonde in znamke, pomagate ne samo deželi, pač tudi sebi.

Poučni spisi

ANGLEŠKO SLOVENSKO BERILO. Sestavil dr. F. J. Kern. Vezano Cena $2.00

BODOČI DRŽAVLJANI naj naroče knjižice — "How to become a citizen of the United States".
V tej knjigi so vsa pojasnila in zakoni za naseljence. Cena 35c.

DOMAČI ŽIVINOZDRAVNIK, spisal Franjo Dular. 278 strani. Cena trda vez Cena $1.50
Zelo koristna knjiga za vsakega živinorejca; opis raznih bolezni in zdravljenje; slika.

GOVEDOREJA. Spisal R. Legvart. 143 strani. S slikami
Cena $1.—

KNJIGA O DOSTOJNEM VEDENJU. 111 strani Cena 50c

MLEKARSTVO. Spisal Anton Pevc. S slikami 168 strani.
Knjiga za mlekarje in ljubitelje mlekarstva sploh.
Cena .50c

NAJVEČJI SPISOVNIK. — 156 strani.
Cena .50c

NAŠE ŠKODLJIVE ŽIVALI v PODOBI in BESEDI. Spisal Fran Erjavec, 224 strani. Broš.
Cena .25c

OBRTNO KNJIGOVODSTVO. 258 strani. Vez...
Knjiga je namenjena v prvi vrsti za stavbno, umetno in strojno ključavničarstvo ter železolivarstvo.
Cena $1.—

ODKRITJE AMERIKE, spisal H. MAJAR. Trije deli: 162, 141, 133 strani. Cena mehko vez.
Poljuden in natančen opis odkritja novega sveta. Spis se čita kakor zanimiva povest ter je sestavljen po najboljših virih.
Cena 50c

PRAKTIČNI RAČUNAR. Trda vez. 251 str...
Priročna knjižica, ki vsebuje vse, kar je pri nakupu in prodaji potrebno.
Cena 75c

PROBLEMI SODOBNE FILOZOFIJE
Spisal dr. F. Veber. 341 strani.
Knjigo toplo priporočamo vsakomur, ki se boče seznaniti s glavnimi črtami sodobne filosofije.
Cena .50c

SLOVENSKO-NEMŠKI SLOVAR. Sestavil Dr. F. Bradac. — 625 strani.
Cena $1.50

UMNI ČEBELAR. Spisal Frank Lakmayer. 163 strani.
Cena $1.—

VELIKI SLOVENSKI SPISOVNIK. Sestavil H. Podkrajšek. — 437 strani.
Cena $1.—

ZDRAVILNA ZELIŠČA. 62 strani.
Cena .25c

Naročite pri:
Slovenic Publishing Company
216 W. 18th Street New York, N. Y.